

Griffienummer

1606 /2017

Datum van uitspraak

23 MEI 2017

IN BUITENGEWONE TERECHTZITTING

Notitienummer parket

DE66.97.21058/13/GESW2

e.a.

**Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken**

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**EISER TOT HERSTEL**

2348 HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE met bestuurszetel gevestigd te

⇒ Ter terechtzitting van 13 maart 2017 vertegenwoordigd door mr. T. Swerts, advocaat te Genk

BEKLAAGDEN

2349 1. _____ ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te Wichelen,

⇒ Ter terechtzitting van 13 maart 2017 vertegenwoordigd door mr. B. Van Cauwenbergh, advocaat te Wetteren

2350 2. _____ ondernemingsnummer
maatschappelijke zetel te Tielt, met

⇒ Ter terechtzitting van 13 maart 2017 vertegenwoordigd door mr. Ch. Schijns, advocaat te Genk

1. TENLASTELEGGINGDe eerste en de tweede

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning,

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

a): het optrekken of plaatsen van een constructie

op het perceel gelegen te

kadastraal gekend als afdeling

eigendom van
maatschappelijke zetel

, ondernemingsnummer

met

te

(grond) en van

ondernemingsnummer

met maatschappelijke zetel te

(opstal), bij

akte verleden door notaris

te

op

;

meer bepaald in strijd met de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen op de meest zuidoostelijke loods gedeeltelijk buiten de toegelaten bebouwde oppervlakte te hebben opgericht en ter hoogte van de zuidoostelijke gevel een hoge keermuur te hebben gebouwd, terwijl het noordoostelijke deel van de vergunde loods niet werd uitgevoerd en er geen talud, noch een voldoende brede reservatiestrook t.h.v. de waterloop werden aangelegd

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de eerste als patrimoniumvennootschap en de tweede als aannemingsbedrijf

Te in de periode van **15.08.2012 tot 31.10.2012 (st.50)**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° en al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 13 maart 2017.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

|

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Op 29 oktober 2013 stelt de stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente vast dat aan het perceel te gelegen op een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter, bouwwerken werden uitgevoerd in strijd met de plannen van de vergunning afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van . Deze werken houden in dat de meest zuidoostelijke loods gedeeltelijk buiten de toegelaten bebouwde oppervlakte werd opgericht. Het gebouw komt op deze manier dicht bij de waterloop (). De bouwdiepte, bekeken vanaf het rondpunt , wordt dus uitgebreid. Het noordoostelijke deel van de loods werd niet uitgevoerd. Er werd ook geen talud, noch een voldoende brede reservatiestrook aangelegd t.h.v. de waterloop. Ter hoogte van de zuidoostelijke gevel werd ook een hoge keermuur opgericht zonder vergunning. De werken zijn voltooid.

De verantwoordelijken van de firma zijn: , De firma is een patrimoniumvennootschap waarvan de grond de enige eigendom is. De gebouwen op het terrein/grond zijn eigendom van . Dus het gebouw wordt door geleased bij , de gronden worden door gehuurd van .

Uit verhoor van de verantwoordelijken van de firma blijkt het volgende.

- De aanvang der werken was eind augustus 2012 en hebben geduurd tot eind oktober 2012.
- De werken werden uitgevoerd door tweede beklaagde .
- De architect is thans bezig het nodige te doen om een regularisatieaanvraag in te dienen. Tegen eind maart 2014 zal deze ingediend worden.

Volgens heft zijn firma te goeder trouw gehandeld. Zij wisten niet van de bouwovertredding.

Later meldt dat tegen oktober 2014 een regularisatie zal worden aangevraagd. Dit blijkt echter begin 2015 nog niet te zijn gebeurd.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend.

|

Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid van de rechtspersoon geldt voor alle misdrijven die gepleegd werden ter verwezenlijking van het doel, ter waarneming van zijn belang of voor zijn rekening en dus ook voor misdrijven inzake stedenbouw.

- Wat de materiële toerekening betreft moet er een intrinsiek verband zijn tussen het misdrijf enerzijds en de verwezenlijking van het doel van de rechtspersoon en de waarneming van de belangen van de rechtspersoon anderzijds.
- Wat het intentioneel element van het misdrijf betreft moet worden aangetoond dat het misdrijf voortkomt uit een opzettelijke beslissing genomen binnen de rechtspersoon of dat er een nalatigheid is op het niveau van de rechtspersoon die in causaal verband staat met het misdrijf. Men beoogt de hypothese waarin een gebrekkige interne organisatie van de rechtspersoon, onvoldoende opleiding of begeleiding van het personeel, onvoldoende veiligheidsmaatregelen of onredelijke budgettaire beperkingen de voorwaarden gecreëerd hebben die het misdrijf mogelijk hebben gemaakt. Een occasionele tekortkoming kan de rechtspersoon niet worden toegerekend: zelfs binnen de meest zorgvuldig georganiseerde rechtspersoon kan een misdrijf nooit helemaal worden uitgesloten. De rechtbank kan zich voor het vaststellen van het moreel element steunen op de gedragingen van de bestuursorganen van de rechtspersoon of haar gezagsdragers, die onder meer een natuurlijke persoon kunnen zijn. Als het strafbaar feit door een vennootschap is gepleegd is het opzet genoegzaam bewezen door de vaststelling dat de leidinggevende organen kennis hadden van het opzet om de schuldige handeling te stellen en daarmee hebben ingestemd. Het opzet van de rechtspersoon kan ook worden afgeleid uit zijn kennis van eerder vastgestelde inbreuken op dezelfde regelgeving. Zodra de rechtspersoon weet heeft van een inbreuk, moet hij er alles aan doen om herhaling van deze inbreuk in de toekomst te voorkomen.

Gelet op de materiële vaststellingen door de stedenbouwkundig ambtenaar, de verklaringen van de verantwoordelijken van eerste en tweede beklagde alsook uit de behandeling van de zaak ter terechtzitting, is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat de beklagden zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlastelegging en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend.

- Eerste beklagde erkent in conclusies dat de loods niet conform de vergunde plannen werd opgericht. Het uitvoeren en voortzetten van bouwwerken die strijden met de stedenbouwkundige vergunning, de vergunde plannen en de opgelegde voorwaarden is strafbaar. Ook het minder of anders bouwen dan wat vergund is, is strafbaar. Ook de keermuur werd opgericht zonder dat deze vergund was. Het feit dat de muur om milieu hygiënische redenen werd opgericht doet hieraan geen afbreuk.
- De feiten kunnen ook aan de tweede beklagde worden toegerekend. Een aannemer is als professioneel immers vertrouwd met de toepasselijke regelgeving en is verplicht om voor de aanvang van de werken de juridische toestand van het bouwperceel na te gaan. Hij dient zich een vergunning en een goedgekeurd plan doen voorleggen door de bouwheer. Een aannemer mag geen genoegen nemen de verklaring van de bouwheer dat de werken zijn vergund.

3.3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagden zoals die blijkt uit hun strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. De beklagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

Eerste en tweede beklagde hebben een blanco strafregister.

3.3.1. Straftoemeting eerste beklagde

Aangezien de eerste beklagde een rechtspersoon is, zijn de artikels 7bis en 41bis Sw. van toepassing en dienen de geldboeten als volgt te worden geconverteerd:

- *“wanneer de wet op het feit vrijheidsstraf én geldboete stelt of één van de straffen alleen: een geldboete van minimum 500 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de minimum vrijheidsstraf, doch niet lager dan de minimumgeldboete op het feit gesteld (met dit laatste wordt dus bedoeld, de geldboete gesteld op de incriminatie voor natuurlijke personen);*

en van maximum 2.000 frank (thans euro) vermenigvuldigd met het getal van de maanden van de maximum vrijheidsstraf, doch niet lager dan het dubbele van de maximumgeldboete op het feit gesteld”;

- *“wanneer de wet op het feit enkel geldboete stelt: geldboete met minimum en maximum als door de wet op het feit gesteld”.*

Met betrekking tot het wettelijk minimum dient te worden opgemerkt dat waar de rechtspraak en rechtsleer in het verleden verdeeld was over de berekening van de wettelijke minimumgeldboete voor een rechtspersoon in het geval de minimumvrijheidsstraf in aantal dagen en niet in aantal maanden is uitgedrukt, wat in casu het geval is. Desbetreffende werd verduidelijking gebracht met het arrest van het Hof van Cassatie van 28 juni 2005, AR P.04.1628.N, AC 2005 met in noot de verhelderende conclusie van Adv-gen.

waarin werd geopteerd voor de algemene (en eenvoudige) minimumgeldboete van 500 euro zoals geformuleerd in artikel 41bis Sw. als minimumstraf, tenzij dit minimum lager ligt dan de minimumgeldboete voor natuurlijke personen, in welk geval deze laatste boete moet worden toegepast (in dezelfde zin wordt het voormeld cassatiearrest geïnterpreteerd door: C. VAN DEN WYNGAERT, *Strafrecht en strafprocesrecht*, Maklu 2009, p. 415 in noot 1731; J. ROZIE, “De rechtspersoon en zijn minimumgeldboete: nieuwe ontwikkeling, nieuwe logica”, *NC 2006-3*, p. 184 e.v.). Deze rechtbank treedt deze zienswijze bij, die overigens vroeger ook al gedeeld werd door R. VERSTRAETEN en B. SPRIET “De rechtspersoon en zijn geldboete”, in *Liber Amicorum Jean du Jardin*, Antwerpen, Kluwer 2001, p. 326-328.

In casu bedraagt de minimum geldboete voorzien door de VCRO 2.000 euro. Het past om aan beklaagde de minimum geldboete op te leggen. Van deze geldboete wordt 1.500 euro met uitstel opgelegd voor een proeftermijn van drie jaar.

De rechtbank is van oordeel dat deze straf aan de beoogde preventieve en repressieve doelen tegemoet komt. Om precies van aard te zijn de beklaagde de ernst en de draagwijdte van zijn fouten te leren inzien alsook als duidelijke waarschuwing die hem ertoe moet aanzetten in de toekomst zijn verantwoordelijkheid ernstiger op te nemen, kan deze straftoemeting, met betrekking tot de geldboete niet op een mildere wijze worden toegepast. Een grotere mildheid betonen zou trouwens getuigen van een permissiviteit die niet langer van aard zou zijn de beklaagde aan te zetten tot meer zin voor verantwoordelijkheid en discipline en tot het respecteren van de regels m.b.t. de ruimtelijke ordening.

De bijdrage bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, heeft een eigen karakter en is geen straf, zodat op die bijdrage bijgevolg artikel 7 EVRM en artikel 2 Strafwetboek niet van toepassing zijn; de verhoging van de opdecimen waarmede deze bijdrage moet worden vermeerderd, gaat dan ook in vanaf de inwerkingtreding van de wet die ze voorschrijft, ongeacht het tijdstip waarop het misdrijf is gepleegd. Met ingang van 1 januari 2017 werd in artikel 1, eerste en tweede lid van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten het woord vijftig vervangen door het woord zeventig. Deze nieuwe opdecimes, ongeacht of ze nu hoger of lager zijn moeten vanaf hun inwerkingtreding onmiddellijk toegepast worden op de bijdrage voor het slachtofferfonds, ook al wordt deze opgelegd bij een veroordeling wegens feiten gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wetsbepaling die de nieuwe opdecimes invoerde.

3.3.2. Straftoemeting tweede beklaagde

Tweede beklaagde verzoekt de rechtbank om hem de gunst van de opschorting toe te staan. Het Openbaar Ministerie adviseert negatief m.b.t. de vraag tot opschorting. De gunst van de opschorting is te dezen te verlenen rekening houdende met:

- de omstandigheid dat de beklaagde zich in het verleden nooit schuldig heeft gemaakt aan wederrechtelijke daden, zoals blijkt uit zijn blanco strafregister, zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde niet zal hervallen;
- de maatregel van aard is om zijn sociale integratie niet in het gedrang te brengen.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn. De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden. De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op drie jaar.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

4.1. Herstelvordering

Overeenkomstig artikel 6.1.41. t.e.m. 6.1.43, VCRO vordert het College van Burgemeester en Schepenen het uitvoeren van aanpassingswerken.

- Dit houdt volgende werken in: aanpassen van de huidige inplanting van de loods naar de vergunde inplanting van de loods. Dit houdt vnl. in dat de delen van de constructie die werden opgericht buiten de contouren van de vergunde constructie dienen verwijderd/gesloopt te worden.
- Binnen een termijn van 1 jaar.
- Met machtiging van het bestuur om ambtshalve in uitvoering te kunnen voorzien.
- Onder verbeurte van een dwangsom van 450 euro per dag vertraging.

De stedenbouwkundig inspecteur vordert een dwangsom van 1500 euro per dag vertraging.

De vordering kreeg het positief advies van de hoge raad voor het handhavingsbeleid.

De rechter kan een redelijk verantwoorde herstelvordering niet verwerpen, alleen omdat een andere maatregel hem persoonlijk meer aangepast lijkt. Het behoort wel tot de bevoegdheid van de rechter om de herstelvordering op haar interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Voor de rechter kan de gedaagde de gevorderde herstelmaatregel betwisten wegens willekeur, onredelijkheid, gebrek aan bewijskrachtige gegevens, het gronden van de beslissing op gegevens die geen verband houden met de zaak of nog het verwaarlozen van pertinente gegevens.

Wanneer de rechter, bij de uitoefening van zijn wettigheidtoezicht, oordeelt dat de bestuurlijke overheden niet met de vereiste onpartijdigheid een keuze hebben gemaakt tussen de verschillende in artikel 6.1.41 VCRO bedoelde wijzen van herstel, kan hij de door die overheden ingestelde vordering verwerpen zonder die vordering verder nog op haar interne en externe wettigheid te moeten beoordelen

De rechter gaat – desnoods ambtshalve – na of de beslissing van de stedenbouwkundige inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen om een bepaalde herstelmaatregel te vorderen, uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening, zoals deze onder meer bepaald is in artikel 1.1.4 VCRO, is genomen, en zal een vordering die steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, zonder gevolg laten. Hierbij komt ook het tijdsverloop in aanmerking, in die zin dat door de aldus gewijzigde omstandigheden, een verder herstel zoals gevorderd, kennelijk onredelijk kan voorkomen.

Daarnaast zal de rechter – zij het slechts op exceptie van onwettigheid van de gedaagde(n) – nagaan of de vordering die moet worden beoordeeld, kennelijk niet onredelijk is. Hij zal hierbij afwegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

De plaats van overtreding is volgens het gewestplan gelegen in een regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter. Door de door beklaagden uitgevoerde werken werd de meest zuidoostelijke loods gedeeltelijk buiten de toegelaten bebouwde oppervlakte opgericht. Hierdoor:

- komt het gebouw dicht bij de waterloop te staan;
- wordt de bouwdiepte bekeken van de openbare weg – rondpunt uitgebreid.

Het noordoostelijk deel werd niet uitgevoerd en er werd geen talud noch een voldoende brede reservatiestrook aangelegd t.h.v. de waterloop. Ter hoogte van de zuidoostelijke gevel werd ook een hoge keermuur opgericht.

Het college vordert de uitvoering van aanpassingswerken. Volgens de vergunning dient er naast de waterloop een reservatiestrook van 10 m en naast de reservatiestrook een talud als groene bufferzone van minimum 5 m. In de vergunning werd toegelaten dat slechts een hoek van de constructie tegen de bovenste rand van de talud zou worden opgericht. Thans is een groot deel van de constructie tot tegen de rand van de talud opgericht, zodat volgens het bestuur het onderhoud van talud, reservatiestrook en waterloop bemoeilijkt wordt. Bovendien is er geen ruimte van 15 meter behouden (talud + reservatiestrook). Deze motieven van het bestuur zijn pertinent en blijven gelden, ook bij toekomstige beleidsmatige ontwikkelingen als de uitbreiding van het bedrijventerrein waarop de constructie is gelegen.

Uit het dossier blijkt dat er verschillende klachten van geburen zijn geweest m.b.t. geurhinder van het bedrijf.

Hieruit blijkt dat de in de vergunning vereiste afstanden dienen gerespecteerd te worden in het belang van de goede ruimtelijke ordening. De door beklaagden opgerichte constructie is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening. De last voor eerste en tweede beklagde bij het uitvoeren van aanpassingswerken is licht in verhouding met de voordelen voor de omwonenden, de nabijgelegen bedrijven en de intercommunale Dender Durme en Schelde. De reservatiestrook en talud dienen als groene bufferzone tussen de loods en de aanwezige waterloop en als zone voor onderhoud van de betreffende waterloop te worden behouden. De aanpassingswerken zijn bijgevolg vanuit het standpunt van de goede ruimtelijke ordening noodzakelijk, ook al impliceert dit dat waarschijnlijk een groot stuk van de constructie zal moeten worden afgebroken om dit technisch te realiseren.

Overeenkomstig art. 6.1.41 §7, 2de Lid VCRO kan de veroordeelde zich bij een veroordeling tot betaling van een geldsom gelijk aan de meerwaarde op een geldige wijze kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken. Hetzelfde geldt ten aanzien van de veroordeling tot bouw- of aanpassingswerken. De veroordeelde kan zich hiervan kwijten door de hele constructie af te breken.

De vordering van het bestuur is niet onwettig, is genomen met het oog op de goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. Daar het gaat om eenvoudige afbraak- en aanpassingswerken wordt aan beklaagden een hersteltermijn toegestaan van 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis. Deze termijn is geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385*bis* Ger.Wb. Het bestuur wordt gemachtigd om ambtshalve in herstel te voorzien. Het herstel wordt gekoppeld aan een dwangsom in hoofde van 1000 euro voor eerste beklagde en 500 euro voor tweede beklagde per dag vertraging, gelet op het feit dat de overtredingen werden gepleegd in de professionele sfeer door professionele spelers en niet in huishoudelijke kring, wat een hogere dwangsom rechtvaardigt.

Tweede beklagde dient als mededader van de tenlastelegging mee hoofdelijk in te staan voor het herstel. De vordering tot herstel geldt in rem en richt zich tegen alle deelnemers van het stedenbouwmisdrijf. Tweede beklagde voert ten onrechte aan dat de herstellvordering niet door hem zou kunnen worden uitgevoerd omdat hij geen eigenaar is van het terrein: de overige betrokken partijen kunnen zich immers juridisch niet verzetten tegen een regelmatige uitvoering van het vonnis door de tweede beklagde.

4.2. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat de door de beklaagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

|

5. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 66;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011); (opdecimen)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);

Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382,

Wetb. strafrecht, art.44, 45; (BP).

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK, RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank VERKLAART de eerste beklaagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

De rechtbank VEROORDEELT de eerste beklaagde tot een **GELDBOETE** van **TWEEDUIZEND EURO**, verhoogd met 50 decimen (x 6) of **12.000,00 euro**;

De rechtbank verleent de eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een gedeelte van duizendvijfhonderd euro, verhoogd met 50 decimen (x 6) of 9.000,00 euro van de opgelegde geldboete voor een periode van drie jaar.

Wijst de eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdrage - vergoeding

SPREEKT in hoofde van de eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 decimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

Legt de eerste beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

2. _____

De rechtbank VERKLAART de tweede beklagde SCHULDIG aan de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging;

Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling van de tweede beklagde gedurende een proeftermijn van drie jaar daar het feit niet van aard schijnt te zijn dat het gestraft moet worden met een geldboete van meer dan 120.000 euro, de tenlastelegging bewezen is verklaard en de beklagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van meer dan 12.000 euro heeft opgelopen en er gronden zijn om aan te nemen dat de beklagde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werd schuldig verklaard niet meer zal schuldig maken.

Vergoeding

Legt de tweede beklagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **51,20 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij KB van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

* * *

Kosten

VEROORDEELT de eerste en de tweede beklagde hoofdelijk tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **323,29 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

✓ Herstelvordering

BEVEELT t.a.v. eerste en tweede beklagde hoofdelijk het uitvoeren van aanpassingswerken, nl. de volgende werken: het aanpassen van de huidige inplanting van de loods naar de vergunde inplanting van de loods. Dit houdt in dat de delen van de constructie die werden opgericht buiten de contouren van de vergunde constructie dienen verwijderd/gesloopt te worden op het perceel te _____ kadastraal gekend als _____ binnen een termijn van 1 jaar na het in kracht van gewijsde treden van dit vonnis onder verbeurte van een dwangsom van 1000 per dag vertraging t.a.v. eerste beklagde en 500 euro per dag vertraging t.a.v. tweede beklagde.

ZEGT dat beklaagden overeenkomstig artikel 6.1.45. van de VCRO indien de herstelmaatregel vrijwillig wordt uitgevoerd, onmiddellijk de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, bij aangetekende brief of bij afgifte tegen ontvangstbewijs, op de hoogte dient te brengen.

MACHTIGT voor het geval dat de bouw- of aanpassingswerken niet binnen de gestelde termijn worden uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente om ambtshalve in de uitvoering ervan te kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat de voormelde termijn van 1 jaar enkel aan de hoofveroordeling wordt gekoppeld en geen dwangsomtermijn is in de zin van artikel 1385bis Ger.Wb.

De rechtbank zegt voor recht dat overeenkomstig art. 6.1.41 §7, 2 d e Lid VCRO de veroordeelde zich op een geldige wijze kan kwijten door binnen een jaar na de uitspraak de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand of het strijdige gebruik te staken, nl. de complete afbraak van de hele constructie inclusief de funderingen.

✓ Overige burgerlijke belangen

De rechtbank houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

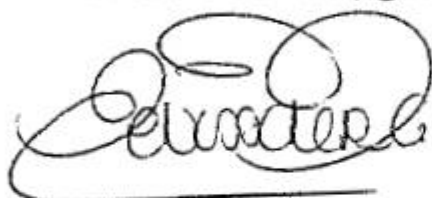
Aldus gewezen en uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van
DRIËNTWINTIG MEI TWEEDUIZEND ZEVENTIEN

Aanwezig:

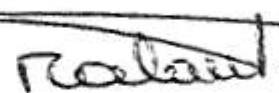
V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,

K. De Beule, substituut Procureur des Konings,

G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS